

Ein øðrvísur, friðhalgaður heimur

Roðandi desembersólin
dandandi í havsbrúnni
kraftleys og andleys
hjarta á skeivum stað

Langt síðan eg á
hesum leiðum var
á gátt
hjá skyldmanninum
eg fór

sápulútur fylti
alt húsið
boðin innan

mikil stákan
alskyns góðgæta
á borðinum
á nýstroknunum dúki
nýbakaðar kókur
og kaffi

konan Hjómfríða og
miðlingasonurin Vrábrandur
vóru inni
spurdi hvat var
á vási?

jú tey væntaðu
fin og klók fólk úr Havn

jú sanniliga ein
annarleiðis dagur
ein øðrvísi
trúboðaravítjan

Hjómfríða var spent og skjarlig

í dag var Vrábrandur
íkkí í skúla
men hetta legði hann onki í
segði fyrri mær
lærari mín fekk ein frídag
fór at skjóta harur - veiðimaður
eins og fleiri aðrir
inniløgumenn við lít

men mamma sigur
at eg skal
sita í stásklæðum
vera penur og góður
pápi er uttanlanda
ølli hini eru í skúla

Vrábrandur sat so einsamallur
var óiva vanur við hetta

Tey finu úr Havn komu
skjátturnar vóru tungar
meinlík læknarvítjan

Hjómfríða bað meg endiliga
verða sitandi

Sótu øll í finustovu

málageipan
ein brúsanði, ógvísigur fossur
spurdu og svaraðu
Hjómfríða segði lítið

Vrábrandur fór á fótur
innar í kamar sitt
og lat hurðina aftur

hesi finu, klóku fólk úr Havn
greiddu frá
hvussu gott og vælsigna tað var
at Vrábrandur var heima

heimarætturin er gull verður
kundi eta, sova og ganga í
fólksins skúla
tað var tað einasta rætta

sær so fittur og heimkærur út
jú sanniliga verður hann
einaferð ein rættur maður

hon skal bara biða
geva tol
Vrábrandur búast kanska
íkkí so skjótt sum
flokksfelagarnir

men biða bara
søgdu tey klóku
við ein munn

kemur ein dag
á skipabunka
at standa
inniløgumaður
fótin undir egðið borð

men
mamma visti betur
og tagdi
lat bara tey klóku tosa
høvðið fall niður á bringu

hurðin gekk
Vrábrandur fór út
í tað illfýsna desemberveðrið

rótleysa
pappírslúgván á borðinum
feyk í allar ættir

eg fór eftir honum
settust
við eldstaðin í køkinum
alt ov kalt í finustovu

Spakfór lat Hjómfríða
upp munn sín

fyrri mongum árum síðan
fekk eg víttjan
og sagt var
at ein skúli
fyrri Vrábrand
og allar hansara mongu
javnlíkar

var í høvudsstaðnum
men
stendur hesin skúlin enn?
um so
hvør forðar honum
at vera saman við javnlíkum sínum?

kanska
stuttskygni, fákunnleiki
maktgreði
hjartað á skeivum stað

Kann Vrábrandur fáa innivist har?
men hetta hildu tey klóku
vera eina vánaliga loysn - utopi

eg royndi bara at gloyma
fjaldin píruna og óttan
líkamsliga- og sálarlaga
niðurslitin
óttin fyrri framtíðini
var dreppandi
tíverri lurtaði eg
eftir teim klóku

Skúlagongdin
í fólksins skúla
brátt liðug
fyrri Vrábrand
og flestu javnlíkar hans
ein skúli
uttan sál og hugflog
tómleiki
veingjaskerdur

profittskúlar
margir í tali
smáir í vavi

humanistiskir
skapandi skúlar
ongir
fólksins skúli
eftir mínun tikki
fremur mannarættindabrot
ger Vrábrand
og allar teir mongu
javnlíkar hans
til
einbýlisfólk

Hjómfríða
hvarv innar í
vónloysi
Vrábrandur
skal hann liva her
einsamallur
undir vaðingini
burturkrógvaður
eins og allir
hansara mongu
javnlíkar
nei dekanstíð

hon vil krevja rættvísi
óansæð hvat tað skal
koma at kosta
Nú vil hon savna
stríðshuga fólk saman
í fylking

mítt einasta ynski er
at hann kann koma
úr hesum einseminum
dreppandi fangatippi
inn á frælsisleiðina
innar í tann heim
har javnlíkar
trívast
fáa møguleika at liva

men líka veit eg
hetta ei kaldir heilar skilja
hørd, avspepla og deyðmerkt
hjørta á sama hátt

men aftur hesaferð
var Hjómfríða biðin um
bara at gloyma og geva tol
tveita slíkar tankar
í gloymskunnarhav

nei hurðin var stongd
lykilin burturmistur

Hjómfríða varð enn meira
örkymla og í villareidda
visti nú hvørki út ella inn

nú stóð nógv á henni
tosaði um einsemi

einsemi
í fólksins skúla

heima
alt lívið
ein ræðandi tanki

men tey klóku úr Havn
troystaðu mammuna og søgdu
at einsemi
var eins og balsam
fyrri likam og sál

Hjómfríða risti við høvðinum
go segði
at einsemi var ræðuligt
fór at leggja tey í moldina
um hetta var balsam
so guð forbarmi

Vit verða gomul
hvát skal tá
verða av Vrábrandi?
onki svar

tey finu og klóku fólkini
úr Havn
takkaðu fyrri seg

troystaðu mammuna og søgduongin eftirskúli
alt ber til hjá teim
ið hava tol
læra at biða og takka

ættarbondini eru jú sterk
so Vrábrandur kemur
ongá neyð at liða

samhaldsfasta samfelagið
er jú sterkt
bygdarfolkið vil taka sær av
Vrábrandi
táði tit falla frá

tey lítaleysu og sterku
hava viðtikið
at fólksins skúli
skal veita øllum innivist
eins og honan
savnar ungur sínar
undir veingirnar

og soleiðis verður tað

reinsa bara samvitskuna
soleiðis av og á

einsemi?
Øll kenna øll
veitst tú annars onki
at fortelja okkum
slaturkent hugarensli
tað fløvar

tøgn - deyðatøgn

tey finu og klóku
úr Havn
tóku tungu skjátturnar
og leitaðu sær
út í vetrarkuldan

innanhabla
hvarv tá desemberkuldin
hugnaligt og fjálgt
bert fríðsæla valdaði

men eftir sat mamma
samankropin
Vrábrandur fór til hennara
og royndi at troysta

jólasálmar í Útvarpinum
men Hjómfríða hoyrði onki

bert ein rødd í henni
bleiv við at spyrja

Hvat er hetta fyrri samfelag
vil ongin hjálpa mær
burtur úr hesum
pínandi, dreppandi einseminum!

óttanum fyrri morgindegnum
framtíðini hjá Vrábrandi!

men tey klóku sum ikki einaferð
hava tosað
tey hava óivað rætt
ella hava tey nú tað?

Hví hava tey klóku
ongar loysnir?
bert seta spurningar
leggja bert enn tyngri byrðar á
okkum

ongin skúli
søgduongin eftirskúli
ongir bústaðarmøguleikar
vinnumøguleikar so slett ongir
fyrri Vrábrand
og hansara mongu javnlíkar

við hetta lag
verður hann
eins og allir hansara
javnlíkar
einbýlisfólk
verða verandi alt lívið
eins og tey mongu heimleysu
í høvudsstaðnum
goymd av vegnum og áspýtt
av sonnum eitt fátækt samfelag
íkkí er rúm fyrri Vrábrandi
og øllum hansara mongu javnlíkum
aftur í fortíðuna
sendast av landinum

áðrenn eg fór
spurdi Hjómfríða
hvát eg helt
hon skuldi gera

mínar royndir og fátæksligu ráð
tað besta fyrri Vrábrand
verða saman við
javnlíkum sínum
í stórum hópi
ongantíð ov tíðliga
slík verkætlan verður framd

Samanhald gevur styrki og vón
læra at sleppa
túsfald aftur ein fær
í øðrvísi hami

Standið saman og stríðist
til seinasta blóðsdropa fyrri sonnum
javnretti go frælsi!

Jólíni stóðu fyrri durum
takkaði fyrri meg og ynskti teim
glediligt jól!

des.-98 Sólmundur